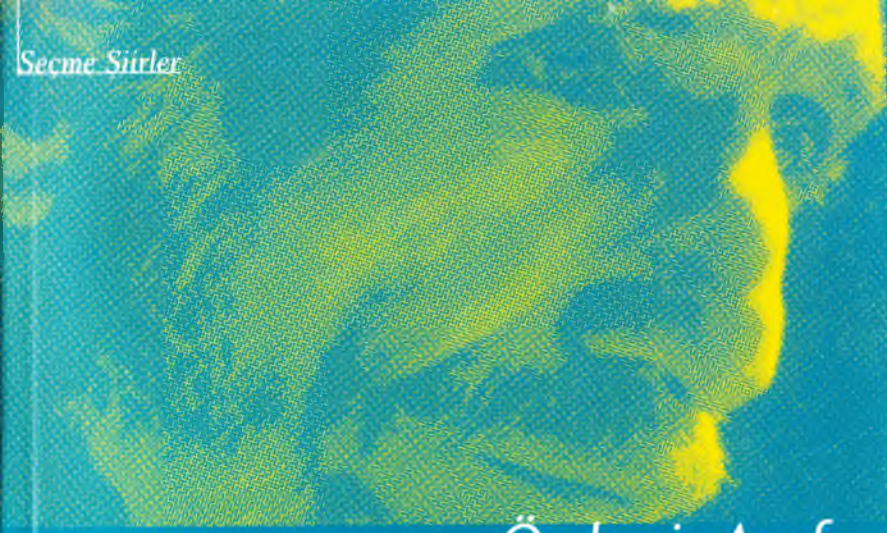
Seçme Şiirler

Özdemir Asaf

Benim söylemek için çırpındığım gecelerde,
Siz yoktunuz.

ADAM

ADAM YAYINLARI
©
Adam Yayıncılık ve Matbaacılık A. Ş.

Birinci Basım : Ekim 1997

Kapak Tasarımı : Mehmet Ulusel
Kapak Fotoğrafı : Bülent Özgören

97.34.Y.0016.631
ISBN 975-418-443-7

Bu kitap şairin ailesince düzenlenmiştir.

Özdemir Asaf

Seçme Şiirler

ADAM

YAKIN

Bir ışık düşerse üstüne basma.
Daha yakınlaşır, korkarsın.
Bir leke, silmeye-gör,
Leke kalır, sen çıkarsın.

Bir gölge, nereye gider.
Gözlerince gider, bakarsın.
Bakarsın girer gözlerinden.
Leke onun peşinden, bakarsın.

Bir ışık düşerse üstüne basma,
Gözlerine basarsın.

TELAŞ

Yaşamak değil,
Beni bu telaş öldürecek.

ALTINCI GÜN

Benim söylemek için çırpındığım gecelerde,
Siz yoktunuz.

ALTRO

Şarkı söyleyormuşum
Sokaklarda,
Görmüşler.

Yere yere bakıyormuşum
Yürürken
Duymuşlar.

Sonrasını kendileri uydurmuşlar.

EGO

Son kadeh içilmiş,
Son söz edilmişti.
Bir düşünce sardı hepsini..

Bir hatıra,
Bir hırs,
Bir kıskançlık,
Bir yanıltı,
Bir kardeşlik,
Bir yanlışlık,
Bir kin,
Bir ümid,

Bir şey..
İnsana ait.

DÜŞÜNGÜ

Hepsinin gelmesini bekleme;
Bir kişi gelmeyecek.

Sen alışmayasın diye,
Korkmayasın diye,
Düşünesin diye..

Kendine yetmen için..
Herkesin kendinden kaçacağı yerlerde
Sen kaçmayasın diye.

Gelenler gitmeyecekmiş gibi..
Doğumlarda ölümlerde
Duyasın diye.

Bildiğini bildirmek için
Bilmeme'yi öğrenmelisin.
Tam kalasın diye.

Hepsinin gelmesini bekleme,
Sen var olasın diye.
Bir kişi gelmeyecek,
Sen, bir olasın diye.

CANBAZ

Bırakıverdi kendini telden
Gözleriyle oynamak için seyircilerin.
Bakışları delen bir düşüşle, birden
Can verdi canbaz.

AYNANIN OYUNU

Bir çocuk doğdu, bendim.
Sıraya girdim insanlar içinde.
Alay - bayrak büyüdüm
Odalar, sofalar içinde.

Bir ayna doğdu, gördüm.
Sıraya girdi aynalar içinde.
İşime geldi, aldım,
Çarşılar, pazarlar içinde.

Bunca yıl yüzüme baktım.
Kendisini aşmadı
Olanlar içinde.

Bir sabah uyandım,
Duruyordu karşımda
Düşmancasına,
Bir cam,
Aldanmış,
Kendini ayna sanmış..

JÜRİ

Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu,
Birinciliği beyaza verdiler.

MASA

Çağırdım geldiler.
Oturmasalar ölürdüm.
Oturdular öldüm.
Anlamadılar.

TOHUM

Öyle bir kelime söylesem ki deyorum,
Dışarıda bir başkası kalmasa.

O GECE

O gece ben olmayacağım.
Utancımdan bakamadığım aynalarda
Güldüğünüzü görecek
Anlayacaksınız.

Her gece birinin olmadığı gecedir.
Gecelerinizi karıştıracak gitgide
Olmayanlarınızın çoğalması.
Benim olmadığımı duyduğunuz bir gece
Korkacaksınız.

Şimdiden düşünüyorum son kalanımızı
Son gidenimizin bu gecesinde.
Ama bir gece olacak, ortalarda bir gece..
İçinde siz de olmayacaksınız,
Ayrıca.

ŞARKILAR

Her şarkının götürdüğü yer başka,
Hepsi başka başka sinmiş içime.
Biri, Büyükdereye götürüyor,
Biri on altı yaşımın Kadıköyüne.

Kimse sevgimi bilmez şarkısı
Eskiden ağlatırdı beni;
Şimdi düşündürüyor.

YEDİ

Omuzlarımda bin evladlık duaların yükü,
Yüzümde bin analık memelerin akı,
Elimde sedef bir çakı,
Böğürtlen peşindeydim.

İlkin çakımı kaybettim.

MESAJ

Ölebilirim genç yaşımda,
En güzel şiirlerimi söylemeden götürebilirim.
Şimdi kavakyelleri esiyorken başımda,
Sevgilim,
Seni bir akşam-üstü düşündürebilirim.

ŞARKIM

Hey benim koca kafam.
Tadlar ağzımın içindedir,
Duramaz.
Sesler kulaklarımın derinliğindedir,
Uçamaz.
Kelimeler dilimin ucundadır,
Kalamaz.

Hey benim koca kafam.
Altmış iki santimlik başım..
Saçlar sakallar içinde,
Erkek omuzlar üstündedir.
Bir bedenim var ki,
Merd sevgiler peşindedir.
Aşklar içimde,
İnsanlar yanımdadır.
Hiçbiri uzaklaşamaz.
Demir gibiyim onlarla.
Yok etmek isteyen yıkamaz.

Bak yüzüme, bak sözüme,
Dünya kaçtı gözüme;
Çıkamaz.

2 = 1

Kim o, deme boşuna..
Benim, ben.
Öyle bir ben ki gelen kapına;
Başdan-başa sen.

ÖLMEYEN

Sana geliyorum, sana,
Beni anla, içimdeki şeytan.
Yalnız sensin doğru söyleyen.
Gerekince kaçan, gerekince gelen.

Denizin yüzünde geceleyin,
Karanlıkları işleyen renkleri görmek senden.
Senden, bazı kelimelerin farkedilmemiş güzelliğini
Unutulmuş yaşamaya başlayıvermek birden.

Sana geliyorum, doğru sana,
Susmamak için.
Çünkü sensin dinleyince dinleyen,
Bakınca bakan, görünce gören.

Sevmesini iyi bilirim, düşünmeyi öğrendim.
Duydum nedir can vermeden ölmek.
Artık bütün kapıları açıp kapayabilirim.
Sen anlarsın bunlar ne demek.

Sana geliyorum, yalnız sana,
Yalansız, gizlisiz.
Olduğu gibi anlatacağım ne varsa,
Bil, bilsinler, biliniz.

Sen,
Vurunca vuran, gülünce gülensin.
Sesin, yüzün, ellerin yüzde-yüz senin.
Sen ölmeyensin.

TENTATION

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç..
Sana deyeceklerim söylemekle bitmez.
Yıllardır yaşamamdan çaldığım zamanlar
Adına düğümlendi.

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç..
Başka şehirleri özleyelim orada seninle.
Bu evler, bu sokaklar, bu meydanlar
İkimize yetmez.

ULTRA

Bir kelimeye
Bin anlam yüklediğim zaman
Sana sesleneceğim.

İSTEYORUM

Rüzgâr mı dedim..
İsterim ki saçların dağılsın.
Gece mi dedim..
Hemen düşüncelere dalmalısın.

Aşk der demez
Kalbin hızla çarpmalı.
Sabah, dememe kalmadan
Uyanmalısın.

AŞK ŞARKISI

Ellerini ver, öpeceğim.
Binlerce el içindeyim,
Şu beyaz çizgilerden gideceğim.
Ellerini ver, ver ellerini..
Seni öldüreceğim.

Gözlerinden gireceğim,
İçinde yer edeceğim.
Sana oradan sesleneceğim;
Ellerini ver, ver ellerini..
Seni öldüreceğim.

DUVARA ASTIĞIM

Ölünceye kadar seni bekleyecekmiş,
Sersem.
Ben seni beklerken ölmem ki..
Beklersem.

SAYGI

Sana güzel deyorlar;
Sakın olma.

KONAK

Sen gelirken ağlamıştın,
Orası için.
Bil, gidersen de ağlayacaksın,
Burası için..

YÖN

Sen bana bakma,
Ben senin baktığın yönde olurum.

PERSPECTIF

Senin içine girdiğim zaman
Dışımda kalıyorsun.
Senin dışından sana bakınca
İçime sığmayorsun.

Ç

Ben uyurken
Duvarıma tırmandın
Güllerimi yoldun.

Ve bütün şikâyetin
Sen uyurken
Bahçene girenlerden.

Mİ

Beni isteyorsun,
Bahçeni sulayayım diye.

Sonra o tomurcuklar biraz ben..
Sonra o çiçekler biraz ben..
Sonra o yemişler biraz ben..

Ve bir öğle sıcağında
Yapraklarımın gölgesinde
Ava-avaz sen.

ÖMERİ İKİYE BÖLEN

Susuz-Köy yanıyordu.
Yangına körükle geleni öldürdü.
Aldı baltayı eline
Gitti yangını söndürdü.

KOLSUZUN

Düşlerimde ne bıçaklar fırlattım..
Hepsi saplandı.

SEVİNÇ

Bana bir mektup geldi,
İçinden ben çıktım.

BAŞKA FREKANS

Vurdun, acısı daha geçmedi,
Biliyorum, geçecek.
Ama öyle ağır konuştun ki ardından.
O, gittikçe gerçek.

BAĞLI

Beni öyle bir yalana inandır ki,
Ömrümce sürsün doğruluğu.

1X2X3X4, 4X3X2X1

Sen seni sendesin bil ise
Dinle uzaktan, dışından dinle beni..
Sen nerede yoksan, orada varsın.

Ben seni bendesin bileyim ise
Dinle yakından, içinden dinle beni..
Sen benim kadarsın.

Kim kimi kimde bilirse bilsin.
Ben seni bilmediğin bir yerde bekleyeceğim..
Sencileyin, bencileyin geleceksin.

Kim kimi nerede bilirse bilsin
Söyleyeceğim..
Gidercene, gelircene içindesin.

LAVİNİA

Sana gitme demeyeceğim.
Üşüyorsun ceketimi al.
Günün en güzel saatleri bunlar.
Yanımda kal.

Sana gitme demeyeceğim.
Gene de sen bilirsin.
Yalanlar isteyorsan yalanlar söyleyeyim,
İncinirsin.

Sana gitme demeyeceğim,
Ama gitme, Lavinia.
Adını gizleyeceğim
Sen de bilme, Lavinia.

UZUNCUK

Gitme, dur, konuşalım.
Yataklara tek kelime kalmasın.

CAN

Bir türkü söylediler, duydunuz mu..
Bir kuşu vurdular, gördünüz mü..
Böyle neden susuyorsunuz böyle..
Güzelliğiniz çoğalıyor, öldünüz mü.

ÜÇÜN

Bir kelimenin yanına bir kelime gelince,
Bir sesin yanına bir ses gelince,
Bir insanın yanına bir insan gelince..
Büyürler, büyürler, büyürler ölümden önce.

ENİ

Çürük deyorum, çürük değil deyorlar.
Uzak deyorum, uzak değil deyorlar.
Elimle bir-bir gösteriyorum..
Evet bakıyorlar, hayır deyorlar.

SADAA

Bugüne en uzak gün, dün.

HEP

Tam başlarken bitti bilip gittiler.
Dostlukları, umudları silip gittiler.
Bana bakıp, şimdi başka yerlerde
Başka şeyler vardır deyip gittiler.

YOĞUN

Evler, ampuller, bardaklar olacağım.
Ben yaşayacağım neysem öyle kalarak.
Sen boyuna yanımda ağlayıp güleceksin..
Demek ben bakacağım.

Biliyorum, ben bu şişeleri bırakacağım..
Kırılmasın, tozlanmasın dediğim.
Biliyorum, hepsini kıracaklar, hepsini, hepinizi.
Bu raflar, bu kitaplar, bu kutular, sildiğim.

Sizler, şu siz, şu sen, şu o, şu kim..
Uyurken, uyanmışken, şu giden, şu gelen.
Unuttuğum, benzettiğim, bildiğim..
İnsanlar; o siz, bu sen, şu ben.

Kıranları da kıracaklar, ezecekler, bugün, yarın.
Tozlarını silmeyecek bir el, bir bez.
Olanca kapısını açık tutanların
Dışına bile hırsız girmez.

Bir fazla almak bir fazla olmak değil.
Kimler var, vermekle tam kalmışlar.
Üsdenlik dışından parlamak değil..
Yerlerden çok kaçmak toplamışlar.

Ne iyi kırık bir şişe olmak,
Yıkık bir ev, çatlak bir bardak.
Gene de bir şişe, bir ev, bir bardak.
Giderken de biraz daha kendi kalarak.

Evler, ampuller, bardaklar olacağım,
Oluşmak için neysem öyle kalarak.
Sen boyuna yanımda değişeceksin,
Boyuna öleceksin, ben bakacağım.

DEĞİL

Aralarından geçiyorum,
Hiç kimse el-ele değil.
Herkes kendine dönmüş deyorum.
Birkaçının içine bakıyorum..
Hiç kimse kendisiyle barışık değil.

Herkese kendini anlatıyorum,
Kime kendini anlatsam şaşırıyor.
Kendimi kime anlatacağım şaşırıyorum.
Hiç kimse ilkin kendisine alışık değil.

OYUN

Öğrenemedim gitti,
Öğrenemedim gidecek.
Acaba oyunlar mı yalan,
Oyunlar mı gerçek.

Demin bir şeyler vardı,
Hiç belli olmadan bitti.
Buralarda biri oynardı,
Belli etmeden gitti.

Bana öyle geliyor,
Bütün oyunlar gerçek.
Yalnız şimdi bırakıp giden değil,
Bir başkası gelecek.

ANAHTAR

Konuşmak susmanın kokusudur.
Ya sus-git, ya konuş-gel, ortalarda kalma.
Yalan korkaklığın tortusudur.
Dürüst kaba ol, eğreti saygılı olma.

KALA

Savaş onu okulun kapısında yakaladı,
Bir adım kala insanları görmeye.
Elinden kalemini aldılar,
İttiler ölmeye, öldürmeye.

Tam düşünürken vurdular.

DUM

Sana söyleyince söyledim sanıyorum.
Söyleyince sana sanıyorum söyledim.
Söyledim sanıyorum söyleyince sana.
Sanıyorum söyledim sana söyleyince.

ELEKTRONİK

Benim bulunduğum noktada durmak zor.
Sanki başka noktalar beni çağırıyor.
Duruyor sayılır mıyım, bir noktada ki..
O durduğum nokta, yerinde durmayor.

OLUŞ

Bir anlam gelse,
Ne varsa alsa,
Gitse.

Bir anlam gelse,
Ne varsa verse,
Kalsa.

ÇİZİK

Geleceğim, bekle dedi, gitti..
Ben beklemedim, o da gelmedi.
Ölüm gibi bir şey oldu..
Ama kimse ölmedi.

BOŞ

Ben kendimi
Sensizliğe alıştırıyorum.
Sen de kendini
Bensizliğe alıştır.

BİR ŞEYİN ADI

Önce, büyük büyük düşündüm.
Sonra, büyük büyük yaşadım.
Ne varsa, onlar aldı.
Şimdi, bana-küçük/bir ölüm kaldı.

İKİ OLMAYA TÜZÜK

Biri koyu biri açık
Biri büyük biri küçük
Sevgisiz yürüyorlar
Boş bakışları sönük
İki renk iki biçim geçiyor.

Bir değiller gözlerde
Biri denizden biri dağdan
Teraziyi çekiyorlar aşağı
Geliyorlar pazardan
İki anlam geçiyor.

Uykusuz yorgun bitik
Ürkek adımlarıyla dalgın
Kendinden öte-itik
Kendinden beri-yalın
İki özlem geçiyor.

Ağaçlar otlar su taş toprak
Ortada kinleri sevgileri
Ortada aşkları kavgaları ölüleri
Açıkta ama ayıp değil güzellikleri
İki hayvan geçiyor.

Çoğu geç azı erken
İleri büyük yazan çizen
Kimi çağınca kimi çağlarca
Berilerden gelen ötelere giden
İki adam geçiyor.

SORU

Bir evin iki kapısından
Biri açık, biri kapalı olsa.
Biri girse, açarak, kapalısından.
Öbürü, açığını kapayıp çıksa..

Ne anlam çıkarırsınız bundan.

BIÇAK

Ben bir bıçakdım,
Hep kestim.
Ama başkalarına,
Hep başkalarına.

GEMİCE

Kaptanların büyük üzüntüsü
Varılan limanlardır.
Bu konuda beni haklı çıkaran
Kaptanlardır.

SON SAYI

Soruyorum,
Kim başardı.
Biri başarsaydı,
Herkes şaşardı.

TOP

Bir şey varsa,
Bir şey vardır.
Bir şey yoksa,
Çok şey vardır.

Çok şey varsa,
Bir şey yoktur.
Çok şey yoksa,
Bir şey vardır.

DAN

Vurma,
Dur.
Yanlış budur.

Durma,
Vur.
Bu yanlıştır.

BİL

Adının üstüne
Anılar koyma.
Sen mezar değilsin.

Anılar
Adının ardından gelsin.
Sen duvar değilsin.

TEL

Doluyum.
Bir boşluk'a karşı.
Gel derim.

FIRTINA

Ne derseniz deyin,
Heykellerin saçı yoktur.

ŞİİR

Sana bu güzellikler bizden kalsın,
Bugünlerden bir şeyler bizden kalsın..
Senden almak isterler, bizi söyle;
Geleni bize gönder, bizden alsın.

O

Çalıyor o gözlerinden o uzun saçsız boyacı;
Gül-bombalı, atsız-arabasız, sakalsız boyacı.
Dudaklarında bir ıslık var, yakasında bir çiçek,
Solan renkleri boyamakta o boyasız boyacı.

DÜELLO

Her tomurcuk bir çiçeğin uykusuna,
her çiçek bir yemişin kuşkusuna,
her yemiş bir böceğin korkusuna,
uykusuzca, kuşkusuzca, korkusuzca yürür.

YAŞAM

Sanırım görmediniz;
Şimdi şuradan geçti.
Yazık görmediyseniz,
Böcek gibi güzeldi.

SOLUK

Ben atıma bindiğimde,
Ben pazara indiğimde,
Alıyorum dediğimde,
Bütün pazar alınmıştır.

Ben sazımı aldığımda,
Beste-beste olduğumda,
Meydan-meydan çaldığımda,
Bütün sözler söylenmiştir.

DİYALOG

Bir gün, bir evde, bir kedi
Vardı.
O gün, bir evde, o kedi
Benden sıcaklığını esirgemedi.

O gün, o evdeki, o kedi
Beni bana götürdü getirdi.
Ona şarkılarımı söyledim;
Uyudu, bakıyordum, benimleydi.

Bir ikilem oldu beklenmedik;
Geçmiş günlerin yumaklarını didikledi.
Var mıydı, yok, var gibi,
Kucağımdaydı kedi.

Gözlerindeydi gözlerim,
Gözleri gözlerimdeydi.
Ellerimi tırmalıyordu elleri...
Ürperdim, birden içim titredi.

Bir gün, bir evde, bir kedi
Vardı.
O gün, bir evde, o kedi
Beni taa çocukluğumdan aldı

O gün, o evdeki, o kedi,
Bak-işte, neler olmuş der gibi,
Getirdi beni gençliğime bıraktı.
Anı bahçelerinde üşümek sıcaktı.

Babamın öldüğünde aylardan Hazirandı,
O elli dördündeydi, ben yedi.
Bir ışık söndüğünde yol yandı.
O kedi bunları nasıl da bildi.

Bir gündü, bir evdi, o kedi
Taş attı bütün kuyularıma.
Durup-dururken dikenli uykularıma
Ninniler söyledi.

Bu bir öykü idi;
Ben mi anlattım, o mu dinledi.
Saklamalı mıydı, ya da söylemeli mi;
Ne o vardı, ne o gün, ne de o kedi.

İKİLEM

Sevgi ise, sevişeceğiz seninle..
Kavga ise, dövüşeceğiz seninle..
Ölümü de paylaştığımız yaşamda
Ortaklaşa bölüşeceğiz seninle.

2/1 - 1/2

Giderken bura için, gelince ora için,
Gününde ve gecende kendince ora için
Sakladığın kendini böldün iki yarım'a;
İki kez yaralandın bir yarım yara için.

BİR - BİR

Seni bende, beni sende arayorlar,
Beni senden, seni benden tanıyorlar,
Bir birim gibiyiz tümünün gözünde,
Yarım'larımızı bütün sanıyorlar.

SÖZ

Benim en sevdiğim söz senden duyduğum ben'dir.
Hep yinelediğim söz sana koyduğum ben'dir.
İyi olmak adına bilgiç olmak istemem,
Seni senlediğim söz, bir-bir oyduğum ben'dir.

ÖZET

Seni büyük buldum, anladım,
Seni güzel buldum, korudum,
Seni küçük buldum, uyardım,
Seni yakın buldum, uyudum,
Biri yanlış idi, unuttum.

KATMER

Bensiz seni / benden başkası anlamaz,
Sensiz beni / senden başkası anlamaz,
Senden, benden / bize olanca varmadan
Bizsiz bizi / bizden başkası anlamaz.

BİLDİRİ

Bizler savaş ölüleriyiz,
Bundan böyle karşı-karşıya değiliz;
Bildiririz.

YAZI

Orada bir dolap var,
Dolapda bir şişe var,
Şişeye şarap damlar,
Dolar bitmişe kadar.

Yanında bir adam var,
Adamda bir düşün var,
Düş'ündeki dalgalar
Gelir, gitmişe kadar.

Aklında bir kadın var,
Kadında bir boşluk var,
Onu kendine boyar,
Çeker, itmişe kadar.

İçinde bir çocuk var,
Çocukta bir gıcık var,
Susar, şişeye bakar,
İçer, yitmişe kadar.

Önünde bir yazar var.
Yazarda bir sezer var,
Döner, yazıya bakar,
Siler, ditmişe kadar.

YALIN

Her seven
Sevilenin boy aynasıdır.
Sevmek
Sevilenin o aynaya bakmasıdır.

MUM ALEVİYLE OYNAYAN KEDİNİN ÖYKÜSÜ

I

Bir mum yanıyordu bir evin bir odasında.
O evde bir de kedi vardı.
Geceler indiğinde kendi havasında
Mum yanar, kedi de oynardı.

Mumun yandığı gecelerden birinde
Kedi oyunlarına daldı.
Oyun arayan gözlerinde
Mumun alevi yandı,
Baktı,
Mumun titrek alevinde
Oyuna çağıran bir hava vardı.

Oyunlarını büyüten kedi büyüdü
Kendi türünde çocukçasına,
Döndü dolaştı, yavaş yavaş yürüdü
Geldi mumun yanına, oyuncakçasına.
Bir baktı, bir daha, bir daha baktı
Mumun alevinin dalgalanmasına
Uzandı bir el attı.
Bıyıklarını yaktırmadan anlamayacaktı..
İlk kez gördüğü mumun yakmasına
İnanmayacaktı.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Mum, üşüyordu yanmalarında.
Zaman ikili yürüyordu
Aralarında.
Bir ayrışım görünüyordu
Birinin yanmalarında
Öbürünün oynamalarında.

Kedi oyunlarında büyüyordu,
Yitirerek gitgide oyunlarını.
Mum küçülüyordu yanmalarında,
Yitirerek gitgide yakmalarını.

Oynarken büyüyen kedi yanacak,
Aydınlatırken küçülen mum yakacaktı.
Küçülen yaka-yaka aydınlatacak,
Büyüyen yana yana anlayacaktı.

Bir mum yanmasından
Ve bir kedi oyunundan
Kaldı sonunda
Bir gecenin tam ortasında
Bir evin bir odasında
Göz-göze susan
İki insan.

II

Mum yandı bitti
Kedi büyüdü gitti.
Oyunlar karıştı gecelerde
Suskun uykusuzluklara.

O iki insandan, sonunda
Birinin anılarında kedi,
Birinin dalmalarında mum
Kaldı gitti.

Nerede bir mum yansa şimdi,
Nerede oynasa bir kedi,
Birbirine yansıyor, karışıyor gölgeleri..
Bugün dün gibi oluyor,
Dün bugün gibi.
Mum ellerimi tırmalıyor,
Belleğimi yakıyor kedinin elleri.

BAŞLIK

Zamanın, ateşin ve ölümün
Boyası beyaz.

Aşkın, yalanın, kinin rengini
Kırmızı yaz.

Düşlerin, sevi'nin ve saygının giysilerini
Maviye boya.

Yoksulluğun, umutsuzluğun ve ayrılık gömleğini
Kara çiz.

DİYEK

Türkiye'de İstanbul ne ise,
İstanbul'da gece ne ise,
Gecede yürümek ne ise,
Yürürken düşünmek ne ise,
Seni unutmamacasına düşünmek ne ise,
Unutmamanın anlamı ne ise,
Seni sevmek ne ise,
Saklayayım, yok söyleyeyim derken
Birden aşka düşmek ne ise.
Her neyse..

SESİN YARGILANIŞI

Savunmadan kendini,
Başı dik
Dinlemiştir duruşmayı,
Susmacasına.

Kim tutuklasa,
Ne kadar tutuklansa
Hep kaçmayı başarmıştır,
Kurtulmamacasına.

Hep egemen, özgür kalmış,
Tutsak almıştır güzelliği..
Aşkı sürgüne göndermiştir yataklara,
Kamçılarcasına.

Yaşlandıkça anlamlaşan,
Anıları unutulmaktan koruyan
Bir ulu bekçi, göze karşı,
Uyumamacasına.

İbir çiçek, hiç solmayan,
Hiç koparılamayan,
Hiç yalanı olmayan,
Sonsuzcasına.

UYKUSUZLUK

Uykusuzluk ve pencerede bir kedi
Gece boyu hiç konuşmadan durdu.
Yağmurlar yağdı, dindi,
Pencerede hep kedi,
Ne geceye girdi, ne de uyudu,
Baktı, baktı, baktı,
Belli değildi doğmadığı, doğduğu.

Sanki ona bir zaman
Hadi minderden in dendi.
O da şimdi, yola çıkıp bir duygudan
Pencerenin dışında duran
Bir geceden indi, odaya girdi.
Dedi
Hadi şimdi sen de in uykundan.

Sevdi mi, sevmedi mi, belli etmedi.
Sürdürüp suskunluğunu
Bekledi.
Şimdi eski uykusuzluğunu
Yeni huysuzluğu besledi.
Aaaa..
Kedi bu uykunun içindeydi.

Ankara yolundaydı bir gece,
Bir gün Marmaris yolundaydı kedi.
Bütün uyku kapılarının önündeydi.
Mırmırları, tırmalamalarıyla
Bir kadının düşlerindeydi
Ve bütün hırçınlığıyla
Anılarının önündeydi.

YAPMA ÇİÇEKLER

Çırılçıplak bir kadın
İniyor güzellik dağlarının
Esmer akşamlarından,
Yalnızlığının ve yalanlarının
Karanlık uykusuzluklarına.

Ellerinde yapma çiçekler
Çiçekler yalana ve ölüme yakın
Kadının sakladıklarının
Günlere gecelere bölünmüş
Üşümüşlüğü
Bakın,
Sizlerle,
Yapma çiçeklerle örtülmüş.

Yapma çiçekler
Kadını kırmayın, rahat bırakın.
Yapma çiçekler
Solan renkleriyle ellerinde kadının
Bunu bilmeyecekler.

Yapma çiçeklerin renkleri soluyor
Kadının ellerinde.
Ah o çılgın renkler
Kadının gözlerinde
Soldukça kadın daha da esmer.

ÇİÇEK SENFONİSİ

Çiçeklerin akşamlarını
Akşamların çiçekleri
Aydınlatır.

Çiçeklerin adlarını
Birbirlerine benzemezlikleri
Adlandırır.

Biri alır bir güneşi
Öbürüne yıldız sunar,
Biri öbürünü yağmurlandırır.

Bir başkası bir güzelliği
Akıl almaz çalımıyla
Karanlıklandırır.

Bir düğünü aklandırır biri,
Biri bir yalanı silerken
Biri bir ölümü anılandırır.

Biri bekler sabahları,
Biri gündüz diye çıldırır
Bir başkası aydınlığı akşamlandırır.

Biri bağlar-bahçeler içinde nazlı,
Biri kendi kendini doğurur bayırlarda,
Biri kayaları ayaklandırır.

Pencereden bakar biri,
Biri el sürdürmez kimseye,
Biri kendini ağaçlandırır.

Tırmanır biri el ermez dikliklere.
Biri yerlere yaslar yüzünü
Topraklandırır.

Biri ordusunu yayar birdenbire
Tarlalara, öbek öbek,
Kanlandırır.

Biri şarkılarla gözleri besler,
Yeşillikleri ve sevgilileri
Umudlandırır.

Çiçekler hep bekler gibidir,
Oysa hiç beklemezler;
Biri arılandırır, biri kuşlandırır.

Biri rüzgârlandırır gönülleri,
Biri kızdırır soğumuş külleri..
Biri de kendini kucaklandırır.

Biri tek başına yürür yazgısında,
Biri sepetlerde demet demet
Ününü kaldırımlandırır.

Biri vazolandırır kendini salonlarda,
Biri kurur bir kitabın içinde,
Biri de kafes arkasında saksılandırır.

Çiçekler bir şölen yaşamda,
Renklerin en büyük orkestrası..
Dursuz-duraksız çalar her insanda
Sevinci, aldanıyı, ölümü ve yası.

BAHÇEDE

Damla, kendini
tamamlayınca damlar.

Günlerin gecelere bağlanışında bir,
Gecelerin günlere uzanışında iki,
Birikmemi tamamlanmaktan koruyorum şöyle ki

Önce bir şeyler yitiriyorum, somut şeyler,
Çakmak, tarak, kalem, çanta, saat, para gibi
Önemsiz şeyler.
Alışkanlığım tükenmiyor
Biriktirmeyi sürdürüyorum gene,
Usanmıyorum.
Biçimler, renkler, şişeler, eskiler.
Unuttuklarımı saymıyorum çünkü unutmuyorum.
Azala azala yitmekten
Bir de bütünlenmekten ötede
Hüzünlü bir gecikme içine dalıyorum
Yalnız başıma
Özel yoluma sapıyorum..
Seziyorum,
Birileri özenle bana bakıyor.
Uykum kaçıyor, ne iyi diyorum,
Soyut şeyler karışıyor yaşantıma.
Elimi kesiyorum, kan akıyor,
Gizliden gizliye seviniyorum.
Öyle yalanlar saklanıyor ki gözlerime
Canım acıyor,
Deliriyorum;
Seviyorum neden sonra anlayorlar
Acı acı seviniyorum.

Gözüme ilişiyor, kulağıma ilişiyor,
Görmemezliğe geliyorum,
Duymamazlığa geliyorum,
Düşünmüyorum, öteye itiyorum.
Damlamıyorum.

Karnım acıkıyor, yemiyorum.
Betim benzim sararıp soluyor,
Adını bile anmıyorum.
Soyunup-giyiniyor karşımda
Bakmıyorum.

Her gün kirleniyor, görüyorum
Okuyorum ilkin
Bu yüzden her gün yıkanıyor, çirkin
Yaşını soruyor korkular, ürküler, rüyalar
Uyanıyorum, saymıyorum.

Özelliğini anlatıyor taşlar, topraklar
Sararan düşen yapraklar,
Kocaman kocaman ağaçlar,
Dinlemiyorum.
Tomurcuklara, çiçeklere bakıyorum.

YALNIZLIĞA ÖVGÜ

Mutluluğun gözü kördür,
Yalnızlık sağır.
Ondandır biri tökezleyerek yürür,
Öbürü uykusunda bile bağırır.

Mutluluk yalnız kendisini görür;
Unutur bu yüzden ilkin kendisini.
Yalnızlık kendi tutukluğunda özgür,
Boyuna bekler dönsün diye sesini.

Mutluluk alışır kendisine, ölümden beter;
Borçsuzluğuyla övünür, ama kedisi doğurmaz.
Yalnızlığın gidecek bir yeri yoktur;
Boyuna kapısına döner, açan olmaz.

Mutluluğun mezarları, yalnızlığın heykeli var..
Her ikisinin de saksılarında çiçek.
Biri hep başka bir renkle solar,
Öbürüyse ha açtı, ha açmayacak.

YALNIZLIK

I

Yalnız kaldınız sanırsınız,
Biliyorum.
Yalnız bırakılmışsınız,
Biliyorum.
Ötesi yok.

II

Ötesi var
Yalnızlık
Müziğin bile seni dinlemesidir.
Yalnızlık
İnsanın kendine mektup yazması
Ve dönüp-dönüp onu okuması
Yalnızlığın da ötesidir.

ÇAĞRIŞIMLAR

Çok küçük bir yalanı
Çok büyük bir orantıda
Dinlediniz mi..

Çok büyük bir yalanı
Çok yalın bir doğrultuda
Söylediniz mi..

Geçikmiş bir gizlemi,
Birikmiş bir özlemi
Sakladınız mı..

Gelmeyecek bir gideni,
Olmayacak bir nedeni
Beklediniz mi..

Bir gerçeği erken,
Bir açlığı tokken
Anladınız mı..

Hep mi hep ölecekmiş gibi,
Hiç mi hiç ölmeyecekmiş gibi
Yaşadınız mı..

Yalanı sürmeye sürmeye,
Yanlışı görmeye görmeye
Saklandınız mı..

Doğruluğun yönünde,
Doğruların önünde
Aklandınız mı..

Ortamsız bir yaşamda,
Yaşamsız bir ortamda
Harcandınız mı..

TABLO

Kedi kadının yanındaydı,
Kadın gecenin yanındaydı.

Kedi gitti geceye değdi,
Karardı,
Döndü kadına değdi.

Bir kadının portresi belirdi;
Elinde siyah bir gül vardı,
Kucağında kırmızı bir kedi.

TAŞ YAZI

Gülüş bir yanaşımdır bir öbür bir kişiye
Birden iki kişiyi döndürür bir kişiye
Anılarından kale yapıp sığınsa bile
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye.

SU

Kirli eller daha temiz.
Temiz elli
Kirli gönüllerden.
Ne dersiniz?

SENİ SAKLAYACAĞIM

Seni saklayacağım inan
Yazdıklarımda, çizdiklerimde,
Şarkılarımda, sözlerimde.

Sen kalacaksın kimse bilmeyecek
Ve kimseler görmeyecek seni,
Yaşayacaksın gözlerimde.

Sen göreceksin, duyacaksın
Parıldayan bir sevi sıcaklığı,
Uyuyacak, uyanacaksın.

Bakacaksın, benzemeyor
Gelen günler geçenlere,
Dalacaksın.

Bir seviyi anlamak
Bir yaşam harcamaktır,
Harcayacaksın.

Seni yaşayacağım, anlatılmaz,
Yaşayacağım gözlerimde;
Gözlerimde saklayacağım.

Bir gün, tam anlatmaya..
Bakacaksın,
Gözlerimi kapayacağım..
Anlayacaksın.

KALMAK TÜRKÜSÜ

Daha gidilecek yerlerimiz var
Şu sohbetinizi dinler gideriz
Coştukça şarkılar, türküler, sazlar
Rakı mı, şarap mı, içer gideriz

Geçse de umudun baharı yazı
Gözlerde kalıyor yaşanmış izi
Kimseler kınamaz burada bizi
Ne varsa hesabı öder gideriz

Söyleyecek sözü olan anlatsın
İsterse içine yalan da katsın
Yeter ki kendinden, bizden söz etsin
Yalanı doğruyu sezeriz biz

Neler gördük neler bu güne kadar
Daha gidilecek yerlerimiz var
Bizi buralarda unutamazlar
Kalacak bir türkü söyler gideriz

Sevgiye var olduk sevdik sevildik
Kavgalara girdik öldük dirildik
Bir anlam fırını içinde piştik
Anlamlı güzeli sever gideriz.

BİLSEYDİ EĞER

Bir şiir bir geceye değer,
Bir şiir bir uykuya değer,
Bir şiir bir uyanmaya değer,
Bir şiir bir sigaraya değer,
Bir şiir bir rakıya değer,
Bir şiir bir şarkıya değer,
Bir şiir bir türküye değer,
Bir şiir bir ağrıya değer,
Diye-diye..
Meğer.

Yalnızlık paylaşılmaz.
Paylaşılsa yalnızlık olmaz.

YALNIZIN DURUMLARI

I

Her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsin.

Sen her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsin.

Yalnızsa,
Sürekli bir sonbaharı
Süpürür hep..
Düşünemezsin

II

Yanar
Sobasında
Yalnız'ın
Üşüyen
Bakışları.

Lambasında
Karanlığa dönük
Bir ışık
Titrer
Sönük - sönük.

Penceresi
Dışına kapanmıştır,
Kapısı
İçine örtük.

III

Yalnız
Bin yıl yaşar
Kendini
Bir an'da

IV

Yalnız'ın
Nesi var, nesi yoksa
Tümü birdenbire'dir.

V

Yalnız
Bir ordudur
Kendi çölünde..

Sonsuz savaşlarında
Hep yener
Kendi ordusunu.

VI

Yalnız'ın
Sakladığı bir şey vardır;
Boyuna yerini değiştirir,
Boyuna onu arar..
Biri bulsa diye.

VII

Yalnız
Hem bilgesi,
Hem delisidir
Kendi dünyasının.

Ayrıca;
Hem efendisi,
Hem kölesidir
Kendisinin

Tadını çıkaramaz
Görece'siz dünyasında
Hiçbirisinin

VIII

Yalnız
Sürekli dinleyendir
Söylenmemiş bir sözü.

IX

Sözünde durması
Yalnız'ın yalancılığıdır
Kendisine..

Hep yüzüne vurur utancı.
O yüzden
Gözlerini kaçırır
Gözlerinden.

X

Yalnız'ın odasında
İkinci bir yalnızlıktır
Ayna.

XI

Yalnız
Hep uyanır
İkinci uykusuna.

XII

Yalnız
Kendi ben'inin
Sen'idir.

XIII

Bir sözde saklanmış bir yalanı
Bir gözde okuduğundan
Bakmaz kendi gözlerine bile.

XIV

Her susadığında
O
Kendi çölündedir.

XV

Kendi öyküsünü
Ne anlatabilen
Ne de dinleyebilen.

Kendi türküsünü
Ne yazabilen,
Ne söyleyebilen.

XVI

Bir zamanlar güldüğünü
Anımsar
da..

Yoğurur hüzün'ün çamurunu
Avuçlarında.

XVII

Yalnız
Aranan tek görgü tanığıdır
Yargılanmasında
Kendi davasının..

Her duruşması ertelenir
Kavgasının.

XVIII

Yalnız
Hem kaptanı
Hem de tek yolcusudur
Batmakta olan gemisinin..

Onun için
Ne sonuncu ayrılabilir
Gemisinden,
Ne de ilkin.

XIX

Yalnız'ın adı okunduğunda
Okulda ya da yaşamda..
Kimse
"Burda"
deyemez..
Ama
Yok da..

XX

Uykunun duvarında başladı..
Önceleri bir toz gölgesi sanki;
Sonra bir yumak yün gibi.

Ama şimdi iyice görüyor
Örümceğin ağını
Gün gibi

XXI

Yalnız
Duymuş olduğunun sağırı,
Görmüş olduğunun körü
Dür..

Ölür ölür öldürür,
Öldürür öldürür ölür.

Duyduklarını unutur,
Duyacaklarını düşünür.

XXII

Yalnız'ın adına
Hiç kimse konuşamaz..

O
Kendi kendisinin
Sanığıdır.

XXIII

Yalnız
Önceden sezer
Sonra olacakları..

Paylaşacak biri vardır;
Anlatır anlatır ona
Olanları, olmayacakları.

XXIV

Her leke
Kendisiyle çıkar.

KELEBEK

Son isteğin nedir?
Sorusu,
Çok, çok kolaydır,
İlk isteğin nedir?
Sorusundan.

Çünkü,
O soruyu
Kimse kimseye soramadı,
Korkusundan.

ISLIK

Sanatçı
Islık yaratandır.

Dillerde ezgisi kalır,
Adını aratandır.

Ülkesi, geçtiği sokak,
Giderek vatan'dır.

Kendi adına giden
Senin adına kalandır.

BİR DE

Ben hiçbir akşam yatmadım ya
Bir akşam yatacağım
Sabaha NaAaa kalkacağım
O zaman bakacağım
Ulan bu niye kalkmadı diye
Kalkıp onu arayacağım

28. 7. 79

BİR PERDE

Hepimiz ikinci perde'deyiz
İkinci perde bitmez

Birinci perdede umutlar vardı
Yetmez

Üçüncü perdeye
Kim-kalır / kim-kalmaz

Belli olmaz

KEDİ İDİ ADI

Bu adı
Ona kimse vermedi
Çağırdılar, sağırdı, duymadı

Kedinin mırmırları
Onun
Hem düşünmesi,
Hem duyma'sıdır

Bunu
Benim yazmam
Da
Benim mırmır'larımdır.

Duyan
Bunu yazmaz
Uyan
Bunu yazan bir kedidir.

BAŞLAMALAR

I

Seni seviyorum
Ben de seni

Tutuyorum
Ben de seni

Öpüyorum
Ben de seni

II

Doğuyorum
Ben de sana

Yaşayorum
Ben de sana

Geliyorum
Ben de sana

Ölüyorum
Ben de sana

III

Ben seninim
Ben de senin

Sen benimsin
Ben de senin

IV

Gelip kaldım
Ben de senden

Görüp kaldım
Ben de senden

Bilip kaldım
Ben de senden

Gidip kaldım
Ben de senden

Umup kaldım
ben de senden

V

Sen de ben de
Ben de sen de

Sende bende
Bende sende

Sen de bende
Ben de sende

Sende ben de
Bende sen de

IV

Geliyorum
Ben de seninle

Gidiyorum
Ben de seninle

Kalıyorum
Ben de seninle

Ölüyorum
Ben de seninle

VII

Yalnızım
Ben de sensiz

Çirkinim
Ben de sensiz

Küçüğüm
Ben de sensiz

Ölüyüm
Ben de sensiz.

EPİGRAM

Nerede iki sevişen varsa
Ben orada onların bekçisiyim
Nerede iki dargın varsa
Ben orada onların barışçısıyım

SON ŞİİRLER

Hastahanede
Veya
Hapishanede
Hayatını yazma!
Sonunu bir merak eden çıkabilir

Hastahanede her gece insan
Birkaç yaşam yitirebilir ya da yaşayabilir
Hapishanede ise her sabah

Gemiler geçiyor, sanki şakacıktan
Gidiyorlar mı, geliyorlar mı belli değil
Kuşlar uçuyorlar mı düşüyorlar mı belli değil
Düşe kalka mırıldanmalarla
Ölüyorlar mı yaşıyorlar mı
Belli değil

ŞİİR ÜSTÜNE YAZDIKLARINDAN ALINTILAR

Yazarken, yazdıkça, yazınca yorulurum. Yorgun düşerim.

Aklımdan geçenleri, geçerken toplamak işim değil. Aklımdan durmamacasına bir şeyler geçer.

Onları gidip biriktikleri yerde darmadağın, üstüste yığılmış durumlarında gider bulurum.

Giderken de kendimle götürdüklerim onlara katılınca.. Daha karışır durum.

Orada yazarım. O zaman yalnız ben yokumdur artık. Olabildiğince insan deneyi oradadır. Çoğalmıştır insan zamanları orada.

Beni aşmış, bizleşir bir yoğunluğa varmıştır birikenler.

Yapmacıklığa yol kalmamıştır. Kimse kimseye yutturamaz artık, yutturamayacaktır duygularının sıcaklığındakilere duygularının sıcaklığındakileri. Çünkü soğutur zaman. Ve ayrılır sıcaklık dereceleri duyanların ve duyulanların. Ne yeni olmak hırçınlığı vardır o yolda ne de eski sayılmak korkusu. Zamanlar tekleşmiştir gibi. "Gelmiş" geleceğe dayanmış, "geçmiş" geleceği aşmıştır.

Ortak duyular deneylerini yaşamın, yaşamların enine boyuna açmış, aydınlatmıştır. Sevginin kokusu kine, yaşamın rengi ölüme karşılıklı bulaşmıştır.

O an belki daha doğmamışımdır; öncekilerin ve gene sonrakilerin deneylerini görmekteyimdir. Belki ölümü geçmiş orada sonrakilerin (ve gene öncekilerin) deneylerini duymaktayımdır. Deneylerden geçmekteyimdir.

O sözcükler kavramların ve anlamların tüm gelmiş-geleceğini yansıtmaktadır. Yoğunluğu sağlayacak bir birikim alanı vardır karşımda. Ki budur işte seçmede yalınlığı veren. (...) (*Ça*, s. 13)

•

Yaşadığımı şiirlerimde en yoğun yönleriyle, en kesin sandığım biçimlerde, en kısa olduğuna inandığım ölçülerle verdim, veriyorum, vereceğim.

Şiirim nasıl, yaşamalarım eşit ölmelerimin şiiri ise.. Romanım

da ölmelerim eşit yaşamımın romanı.

Ölmelerim derken çoğulu kullandım, yaşamım derken değil. Öyle de ondan. Yaşamımı çoğul ile ne büyütebilir ne de çoğaltabilirdim. O ne ise o idi. Ama onun içindeki parçaların hepsi biraz ölmekti benim için. (...) (*'Ça*, s. 81)

*

Sanki asılacakmışım.. Ölecekmişim.. Son sözünü söyle demişler gibicesine..

Ben hep böyle yazmaya çalıştım, irili ufaklı, ne yazdımsa.

– En çok hangi kitabınızı, hangi şiirinizi seversiniz? diye sormayorlar mı!

En çok hangi asılışımı sevdiğimi söyleyemem ki.. Açıkçası bütün asılışlarımı, ölümlerimi seviyorum demek geliyor içimden. (*'Ça*, s. 12)

*

Şiir anlayışı anlatılmaz. Tarif olmadığı için şiir anlatılmaz da ondan. Şiiri her şair kendine göre anlamaz. Nasıl ki her demirci demiri kendine göre anlamaz. Demir demirdir, demirci de demirci. Ama şiirde iş karışıyor. İsteniyor ki, yani bazı kimseler istiyor ki, şiiri bir araç olarak ileri sürebilsinler. Onların bu istekleri bir inanca varabilmiş olmanın inancını duymak ihtiyacından doğuyor. Şiirin içine giremeyen onu dışından zorlamaya yelteniyor. (...)

Benim aşk konusundaki şiirlerim aşk şiirleri değil, aşka şiirlerdir. İnsanlar olayların içinde onların akışıyla gidebilirler. Olayların içinde durumlar vardır. İnsanlardan bazıları bu durumlara takılır veya bu durumlarda kalabilirler. O zaman olay devam eder, insan kalır. O zaman yaşantı ve yaşantılar durur ya da değişir; düşünce başlar ya da çoğalır. Ya da hızlanır. İşte bu örgü insanların olaylarla ilişkisinde önemli değişmeler çıkarır ortaya. O zaman biri kendisini gülerken, ağlarken, düşünürken ya da ne bileyim ne zaman, nasıl yaktığını bilmediği sigarasını içerken yakalar. Öyleleri de olur ki onlar da kendilerini başlangıcını bilmedikleri bir hapsolmuş olmanın içinde bulurlar. Kendilerini severken takip eden insanlar olduğu gibi, kendilerini sevmiş bulan insanlar da vardır. Olayların içindeki insanlara düşünceden, düşüncelerinin içindeki insanlara olaylardan bahsedemezsiniz, yabancıdırlar. (...) (Özdemir Asaf'la Konuşma, M. Çavuşoğlu)

YAŞAMÖYKÜSÜ

Özdemir Asaf 11 Haziran 1923'te Ankara'da doğdu, 28 Ocak 1981'de İstanbul'da öldü. Asıl adı Halit Özdemir Arun'dur. İlk ve ortaöğreniminin bir bölümünü Galatasaray Lisesi'nde yaptı. 1942 yılında Kabataş Erkek Lisesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nde önce Hukuk Fakültesi'ne, sonra İktisat Fakültesi ve Gazetecilik Enstitüsü'ne devam ettiyse de 1947'de yüksek öğrenimini yarıda bıraktı. Bir süre sigorta prodüktörlüğü yaptı. "Zaman" ve "Tanin" gazetelerinde çevirmen olarak çalıştı.

İlk yazısı 1939 yılında "Servetifünun-Uyanış" dergisinde çıktı. 1951'de Sanat Basımevi'ni, 1955'te Yuvarlak Masa Yayınları'm kurdu. İlk kitaplarını büyük bir özenle kendi basımevinde bastı.

İkilikler ve dörtlüklerden oluşan başlangıç şiirlerinde yoğun bir söyleyiş özelliği göze çarpar. İnsan toplum ilişkilerine yönelik temaları konu edinerek düşündürücü bir şiir evreni kurmuştur. Duygu ve düşünce yoğunluğuyla birlikte, alay ve taşlama da şiirine egemen olan öğelerdir. İnsan ilişkilerinin toplumsal ve bireysel yanlarını sen ben ikileminde vermiştir. Çok kullandığı sevgi, ayrılık, ölüm temaları, son dönem şiirlerinde giderek yerlerini kaçış ve umutsuzluğun tedirginliğine bırakmıştır.

Şiirin bir görüşü yansıtması, bir iletisinin olması düşüncesinden yola çıkmıştır. *Yuvarlağın Köşeleri* kitabında şiirin ve yazarın işlevi konusundaki görüşlerini dile getirmiştir. Batı şiiri ve geleneksel Türk şiirinden yararlanarak verdiği bileşim sanatını zenginleştirip geliştirmiştir.

YAPITLARI

Şiir *Dünya Kaçtı Gözüme*, 1955; *Sen Sen Sen*, 1956; *Bir Kapı Önünde*, 1957; *Yumuşaklıklar Değil*, 1962; *Nasılsın*, 1970; *Çiçekleri Yemeyin*, 1975; *Yalnızlık Paylaşılmaz*, 1978; *Benden Sonra Mutluluk*, (ö.s.), 1984.

Etika *Yuvarlağın Köşeleri*, 1961; *Yuvarlağın Köşeleri-2* (ö. s.), 1986.

Öykü *Dün Yağmur Yağacak*, (ö.s.), 1987.

Otokopi, deneme *Özdemir Asaf'ça* (ö.s.), 1988.

Çeviri *Oscar Wilde - Reading Zindanı Baladı*, 1968.

Adam Yayınları'nda Özdemir Asaf'ın bütün yapıtlarını içeren dizi

Şiir ***Bir Kapı Önünde***, 1982 (*Dünya Kaçtı Gözüme*; *Sen Sen Sen*; *Bir Kapı Önünde*; *Yumuşaklıklar Değil*; *Nasılsın*); ***Yalnızlık Paylaşılmaz***, 1982 (*Çiçekleri Yemeyin*; *Yalnızlık Paylaşılmaz*); ***Benden Sonra Mutluluk***, 1983.

Etika ***Yuvarlağın Köşeleri***, 1986.

Öykü : ***Dün Yağmur Yağacak***, 1987

Otokopi, deneme ***Özdemir Asaf'ça***, 1988.

İÇİNDEKİLER

Yakın 8
Telaş 8
Altıncı Gün 8
Altro 9
Ego 9
Düşüngü 10
Canbaz 10
Aynanın Oyunu 11
Jüri 11
Masa 12
Tohum 12
O Gece 12
Şarkılar 13
Yedi 13
Mesaj 13
Şarkım 14
2=1 14
Ölmeyen 15
Tentation 16
Ultra 16
İsteyorum 16
Aşk Şarkısı 17
Duvara Astığım 17
Saygı 17
Konak 18
Yön 18
Perspectif 18
Ç 18
Mi 19
Ömeri İkiye Bölen 19
Kolsuzun 19
Sevinç 19
Başka Frekans 20
Bağlı 20
1X2X3X4, 4X3X2X1 20
Lavinia 21
Uzuncuk 21
Can 21
Üçün 22
Eni 22
Sadaa 22
Hep 22
Yoğun 23
Değil 24
Oyun 24
Anahtar 25
Kala 25
Dum 25
Elektronik 25
Oluş 26
Çizik 26
Boş 26
Bir Şeyin Adı 26
İki Olmaya Tüzük 27
Soru 28
Bıçak 28
Gemice 28
Son Sayı 28
Top 29
Dan 29
Bil 29
Tel 30
Fırtına 30
Şiir 30
O 30
Düello 31
Yaşam 31
Soluk 31
Dialog 32
İkilem 33

2/1 1/2 33
Bir - Bir 33
Söz 34
Özet 34
Katmer 34
Bildiri 34
Yazı 35
Yalın 35
Mum Aleviyle Oynayan 36
Başlık 38
Diyek 38
Sesin Yargılanışı 39
Uykusuzluk 40
Yapma Çiçekler 41
Çiçek Senfonisi 42
Bahçede 44
Yalnızlığa Övgü 46
Yalnızlık 47
Çağrışımlar 48
Tablo 49
Taş Yazı 49
Su 49
Seni Saklayacağım 50
Kalmak Türküsü 51
Bilseydi Eğer 52
Yalnızlık Paylaşılmaz 53
Yalnızın Durumları 53
Kelebek 60
Islık 60
Bir de 61
Bir Perde 61
Kedi İdi Adı 62
Başlamalar 63
Epigram 66
Hastahanede 66
Gemiler geliyor 66

ŞİİR ÜSTÜNE 67
YAŞAMÖYKÜSÜ 69
YAPITLARI 70

Yayımlayan: Adam Yayıncılık ve Matbaacılık A.Ş.
Kapak: Ana Basım Sanayi A.Ş.
İç Baskı: Şefik Matbaası

Şiirlerinden seçmeler
Şiir üzerine düşünceleri
Yaşamı
Yapıtları

İlk yazısı 1939 yılında "Servetifünun - Uyanış" dergisinde çıkan Özdemir Asaf'ın, ikilikler ve dörtlüklerden oluşan başlangıç şiirlerinde yoğun bir söyleyiş özelliği göze çarpar. İnsan toplum ilişkilerine yönelik temaları konu edinerek düşündürücü bir şiir evreni kurmuştur. Duygu ve düşünce yoğunluguyla birlikte, alay ve taşlama da şiirine egemen olan ögelerdir. İnsan ilişkilerinin toplumsal ve bireysel yanlarını sen ben ikileminde vermiştir. Çok kullandığı sevgi, ayrılık, ölüm temaları, son dönem şiirlerinde giderek yerlerini kaçış ve umutsuzlugun tedirginligine bırakmıştır. Her zaman şiirin bir görüşü yansıtması, bir iletisinin olması düşüncesinden yola çıkmıştır. Batı şiiri ve geleneksel Türk şiirinden yararlanarak yaptığı bileşim sanatını zenginleştirip geliştirmiştir.

ISBN 975-418-443-7

9 789754 184433

ADAM

adam 631